

Til lovforslag nr. L 201. Betænkning afgivet af Trafikudvalget den 25. februar 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet med flere love

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet to spørgsmål til ministeren for kommunikation og turisme, som denne har besvaret skriftligt. Udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

J. K. Hansen (S) fmd. Tove Lindbo Larsen (S) Søren Hansen (S) Bakholt (S)

Jimmy Stahr (S) Hans Erenbjerg (S) Arne Melchior (CD) Bilgrav-Nielsen (RV)

Inger Stilling Pedersen (KRF) Ikast (KF) Agnete Laustsen (KF) Svend Heiselberg (V)

Helge Sander (V) Svend Erik Hovmand (V) Ole Donner (FP) nfmd. Ernst B. Schmidt (FP)

Tommy Dinesen (SF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for kommunikation og turisme og dennes svar herpå*Spørgsmål nr. 1*

»Udvalget anmoder om en nærmere redegørelse for afgrænsningen for bemyndigelsen i forhold til lovforslagets § 3.«

Svar:

Den foreslåede nye bestemmelse i § 3 bemyndiger ministeren til at fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, transmissionsveje og centraler, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder.

Det er derfor alene konkurrenceområdet, der er omfattet af bemyndigelsen i § 3.

Som det fremgår af indledningen til lovforslagets specielle bemærkninger til § 3, er formålet med bestemmelsen ikke at begrænse eksisterende anvendelsesmuligheder af de offentlige telenet og tjenester.

Denne afgrænsning er i to henseender væsentlig. For det første sker der ingen indskrænkning i eksisterende anvendelsesmuligheder af faste kredsløb, f.eks. til såkaldte private net eller mellem to forskellige brugere. Sådanne anvendelser er ikke omfattet af bestemmelsen, da der ikke er tale om offentlige tjenester.

For det andet lægges der ikke op til, at eksisterende konkurrencetjenester, som i dag udbydes, uden at der finder nogen teleretlig regulering sted, nu skal underkastes regulering. Dette gælder f.eks. hele tillægstjenesteområdet, herunder elektronisk post.

Det følger heraf, at bemyndigelsen i første række vil blive anvendt i relation til de nye muligheder, som opstår på telefoniområdet som følge af den foreslåede lempelse af reglerne for brugen af faste kredsløb.

Dertil skal lægges, som det allerede fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der bl.a. som følge af fremkomsten af helt nye tjenestetyper kan vise sig at være et fremtidigt reguleringsbehov. Et behov, hvis opfyldelse må respekteres, at der ikke på konkurrenceområdet er ønsker om at regulere mere, end formålet tilsigter.

Den nugældende lovs § 3, stk. 1, indeholder allerede en bemyndigelse til ministeren til at regulere konkurrenceområdet. I forhold til denne bemyndigelse er den foreslåede bemyndigelse udvidet til foruden tjenester at omfatte de transmissionsveje og centraler, der er nævnt i lovens § 2.

Endvidere er hovedformålet med den uvidede bemyndigelse at præcisere, hvilke hovedhensyn ministeren kan tilgodese ved udstedelsen af forskrifter for det liberaliserede offentlige tjenesteområde. Behovet for en sådan præcisering skyldes især, at der i første halvår af 1994 vil skulle fastsættes særlige forskrifter for telefonitjenester udbudt ved hjælp af faste kredsløb, når de gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb som foreslået i lovforslaget er blevet lempet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 3, stk. 2, at for så vidt angår reguleringen af liberaliserede telefonitjenester forventes indført bestemmelser, der som et minimum svarer til dem, der gælder for datakommunikationstjenester, jf. vedlagte bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992 om datakommunikationstjenester, der udbydes via det offentlige net.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at Telerådskredsen og områdets øvrige interessenter vil blive inddraget som led i udmøntningen af bemyndigelsen i lovforslagets § 3.

Spørgsmål nr. 2

»Indebærer den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 4, at det vil være muligt for politi og andre myndigheder at kunne finde frem til, hvem der ringer op under alarm?«

Svar:

Den i spørgsmålet nævnte bestemmelse vil først og fremmest skulle udmøntes i et krav om, at udbyderne af telefontjenester på konkurrenceområdet skal sikre deres brugere adgang til alarmtjenesten (112).

I hvilken udstrækning det samtidig skal sikres, at sådanne alarmopkald kan spores, er der ikke på nuværende tidspunkt taget endelig stilling til.

Problemstillingen kendes allerede i dag fra det offentlige telefonnet i forbindelse med sporing af alarmopkald formidlet via fælles omstillingsanlæg (PABC), hvor der kan opstå problemer med korrekt identifikation af opkaldsadressen.

Sporingsproblemets løsning vil imidlertid variere, alt efter om brugeren af en konkurren-

setjeneste på telefoniområdet samtidig har en forbindelse til den af Tele Danmark drevne offentlige telefontjeneste eller ej.

I førstnævnte tilfælde vil mulighederne for sporing være de samme som dem, der i dag findes i det offentlige telefonnet.

I sidstnævnte tilfælde vil der som led i den kommende regulering skulle foretages en nøjere afvejning af de tekniske muligheder og de hermed forbundne omkostninger. Tele Danmark og relevante myndigheder vil i den forbindelse blive inddraget.

Kommunikationsministerens bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992

Bekendtgørelse om datakommunikationstjenester, der udbydes via det offentlige telenet¹⁾

I medfør af §§ 3 og 10 i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 398 af 13. maj 1992, fastsæt- tes:

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter vilkåre- ne for udbud af teletjenester, hvormed der kommercielt tilbydes datakommunikations- ydelser via det offentlige telenet, i det følgende benævnt datakommunikationstjenester. En datakommunikationstjeneste leveres til bruge- ren via et eller flere nettermineringspunkter i det offentlige telenet.

Stk. 2. Ved en teletjeneste forstås en tjeneste, hvis ydelse helt eller delvist består i transmis- ion og rutning af signaler gennem det offentli- ge telenet ved hjælp af telekommunikations- teknik, med undtagelse af radio- og tv-spred- ning.

Stk. 3. Ved en datakommunikationsydelse forstås en ydelse, der muliggør kommunika- tion af data via forskellige netterminerings- punkter.

Stk. 4. Ved det offentlige telenet forstås den offentlige telekommunikationsinfrastruktur, der giver mulighed for at transmittere signaler mellem bestemte nettermineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske medier.

Stk. 5. Bekendtgørelsen finder ikke anvend- else på telextjenesten, på mobilradiokommu- nikation, offentlig personsøgning og satellit- kommunikation.

§ 2. Fra 1. januar 1993 kan alle og enhver udbyde sådanne teletjenester, som er omfattet af § 1.

§ 3. En udbyder af en datakommunikations- tjeneste skal på forespørgsel over for enhver oplyse de vilkår, herunder hvilken kvalitet samt hvilke takster og leveringstider der gæl- der for den pågældende udbyders tjeneste.

Stk. 2. Endvidere skal udbyderen over for enhver på forespørgsel præcisere de grænsefla- despecifikationer og eventuelle hertil knyttede offentlige standarder, som anvendes i den ud- budte tjeneste.

§ 4. Hvis en udbyder af en datakommunika- tionstjeneste stiller krav til terminaludstyr som betingelse for brug af den udbudte tjeneste, skal disse krav være offentligt tilgængelige, objektive og ikke-diskriminerende.

§ 5. For så vidt angår datakommunikations- tjenester, der udnytter nationalt eller interna- tionalt fastlagte nummerplaner eller adresser, varetages administration og tildeling af num- merserier eller adresser af Telestyrelsen.

Stk. 2. Ved tildeling af nummerserier eller adresser vil Telestyrelsen især lægge vægt på følgende forhold:

1) At kapaciteten i nummer- eller adressepla- ner til stadighed sikrer, at internationalt specificerede tjenester kan udbydes på dansk område i størst muligt omfang.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionsdirektiv nr. 90/388/EØF, De Europæiske Fællesskabers Tidende (EF-Tidende) 1990 L 192/10.

2) Kvantitative og kvalitative karakteristika for de enkelte tjenester, der skal tildeles nummerserier eller adresser.

Stk. 3. I forbindelse med tildelingen af nummerserier eller adresser kan Telestyrelsen fastsætte vilkår herfor.

Stk. 4. Tildelte nummerserier eller adresser kan tilbagekaldes, hvis eventuelle vilkår i tilknytning til tildelingen ikke overholdes.

Stk. 5. Tildeling af nummerserier eller adresser kan højst ske for en periode på 5 år ad gangen.

Stk. 6. Telestyrelsen kan påbyde en udbyder af en datakommunikationstjeneste, at tjenestens udnyttelse af numre eller adresser bringes i overensstemmelse med nationalt eller internationalt fastlagte nummerplaner for datakommunikationstjenester.

Stk. 7. Til dækning af omkostningerne ved Telestyrelsens administration af bestemmelserne i stk. 1-6 betaler de udbydere, som tildeles nummerserier eller adresser, gebyrer, som fastsættes af P&T. Gebyrerne opkræves af Telestyrelsen.

§ 6. En udbyder af en datakommunikationstjeneste kan søge om hel eller delvis fritagelse for at skulle leve op til de krav, der i medfør af §§ 3-4 og § 5, stk. 1, gælder for en tjeneste, som udbydes af den pågældende tjenesteudbyder, og som er omfattet af denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Ansøgninger efter stk. 1 indsendes til og behandles af Telestyrelsen.

Stk. 3. Ved afgørelser i medfør af stk. 2 kan bl.a. lægges vægt på tjenestens karakter og omfang.

§ 7. Klager over overtrædelser af bestemmelserne i §§ 3-5 rettes til Telestyrelsen.

Stk. 2. I forbindelse med behandlingen af klagesager, jf. stk. 1, kan Telestyrelsen afkræve tjenesteudbyderen de oplysninger, som er nødvendige for sagens behandling.

§ 8. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder §§ 3-4,
- 2) ikke efterkommer et påbud fra Telestyrelsen givet efter § 5, stk. 6,
- 3) overtræder vilkår, som fastsættes i medfør af § 5, stk. 3,
- 4) ikke efterkommer en afgørelse truffet i medfør af § 5, stk. 4, om tilbagekaldelse af tildelte nummerserier eller adresser eller
- 5) nægter at give de i § 7, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Stk. 2. Er overtrædelserne begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der efter lovens § 10, stk. 2, pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1993.

Kommunikationsministeren, Generaldirektoratet for P&T, den 11. december 1992

TORBEN RECHENDORFF

/ Susanne Andersen